

ปัญหาการใช้ความรุนแรงของครอบครัวในสังคมไทย

The Problem of Family Violence in Thai Society

สุกัญญา สดศรี

Sukanya Sodsri

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Faculty of Humanities and Social Sciences,

Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

Email: nanjommom@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้ต้องการนำเสนอปัญหาการใช้ความรุนแรงของครอบครัวในสังคมไทย รวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับความคิดของผู้เขียนมารวมกันเพื่อเป็นแนวทางในการอธิบายในประเด็นต่างๆ ของปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว สาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญห ความรุนแรงในครอบครัว เพื่อทราบถึงปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาดได้อย่างเหมาะสม ในการนำเสนอในครั้งนี้ผู้เขียนจะนำเสนอในประเด็นได้แก่ สาเหตุของปัญหา การใช้ความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรงในครอบครัว ลักษณะของ พฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว กรณีตัวอย่างความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว และ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

คำสำคัญ: การใช้ความรุนแรง; ครอบครัว; สังคมไทย

Abstract

This paper is intended to present the problem of family violence in Thai society by collecting relevant data, concept, theory, and the opinion of the author in order to explain the issues of family violence. In order to know the cause and to prevent the issues of violence in family, the author had proposed the following issues: 1) the cause of the problem of violence in the family in Thai society, 2) the factor influencing violence in family, 3) the trait of violent behavior occurred in the family, 4) the case of study of violence occurred in the family, 5) the impact of violence in the family, and 6) the guidance to prevent and resolve the problem of violence in the family.

Keywords: Violence; Family; Thai Society

บทนำ

ปัจจุบันการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้น มีอัตราการเกิดที่เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากรายงานสรุปจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทความรุนแรงแบบรายปีช่วงปี 2551-2559 จากเว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ชี้ว่า ราว 90% ของผู้ถูกระทำเป็นผู้หญิง โดยประเภทความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ทางร่างกาย จิตใจ เพศ และทางสังคม ตามลำดับ (Ministry of Social Development and Human Security, 2016) ซึ่งปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวที่พบเห็นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการทะเลาะตบตีกันของสามีภรรยา การทำร้ายร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงการกระทำทารุณทางเพศ กดขี่ข่มเหง เป็นต้น นอกจากนั้นปัญหาความรุนแรงในครอบครัวยังส่งผลให้เกิดปัญหาแก่สังคมไทยตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นการขาดการดูแลบุตรหลาน ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบ บุตรหลานกลายเป็นเด็กมีปัญหา ทำให้เด็กต้องหาที่พึ่งโดยการ คบเพื่อนที่ไม่ดีแล้วถูกชักจูงไปในทางที่ผิด เกิดปัญหายาเสพติด การล่องละเมิดทางเพศ มีการลักเล็กขโมยน้อย ค้าประเวณี ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ปัญหาโรคเอดส์ (Aphai, 2013)

ดังนั้นบทความวิชาการนี้ผู้เขียนจะเน้น 2 ประเด็นได้แก่ 1) สาเหตุของการเกิดปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว 2) แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โดย 2 ประเด็นดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้เข้ามาอ่านบทความวิชาการนี้ได้ทราบถึงสาเหตุของการเกิดปัญหารวมทั้งได้ทราบถึงวิธีการและแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงให้มีอัตราการเกิดที่น้อยลงในอนาคต โดยผู้เขียนจะนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึงความคิดของผู้เขียนมานำเสนอโดยวิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยมีเนื้อหา ดังนี้

สาเหตุของปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย

ความรุนแรงในครอบครัว คือ การใช้ความรุนแรงต่างๆระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันภายในครอบครัว ซึ่งมีผลทำให้เกิดอันตรายหรือความเดือดร้อนทางกาย เพศ หรือทางจิตใจต่อฝ่ายที่ถูกกระทำ และรวมไปถึงการข่มขู่ คุกคาม การบีบบังคับเพื่อการทำให้อายุเสียสุขภาพ โดยสาเหตุของการใช้ความรุนแรงในครอบครัวสามารถแบ่งได้เป็นระดับ ดังนี้ (Pongpan-Anoosorn, 2013)

1) ระดับความรุนแรงในเด็ก สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการที่เด็กอาจเกิดมาในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความพร้อมในการมีบุตร เด็กขาดการดูแลเอาใจใส่ที่เหมาะสมจากพ่อแม่ เนื่องจากในแต่ละวันพ่อแม่ต้องออกไปทำงาน จึงปล่อยให้เด็กอยู่บ้านกับญาติ พี่เลี้ยง หรือในบางกรณีเด็กอาจอยู่คนเดียว เป็นเหตุให้เกิดปัญหาตามมา คือ เด็กอาจถูกระทำทางร่างกาย เช่น การทุบตีจากญาติ หรือพี่เลี้ยง โดยที่พ่อแม่ไม่รู้ พ่อเด็กถูกระทำแบบนี้บ่อยครั้ง เด็กจึงกลายเป็นคนที่เก็บกด ไม่กล้าพูด ไม่กล้าสบตาผู้อื่น ทำให้เด็กได้รับความกระทบกระเทือนทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2) ระดับความรุนแรงในผู้หญิง (ภรรยา) ส่วนใหญ่แล้วถ้ามองจากเหตุการณ์ที่เราพบเห็นกันบ่อยๆ ในปัจจุบัน การใช้ความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างสามีภรรยา ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจาก การมีพฤติกรรมคบชู้ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เมื่อมีฝ่ายใดจับได้จึงมีการทะเลาะวิวาทกันเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกายทางจิตใจหรืออาจรุนแรงไปถึงขั้นการทำให้อีกฝ่ายถึงแก่ความตาย และสาเหตุอีกอย่างที่มีผลให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวระหว่างสามีภรรยา คือ การมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อที่ผิดๆว่า ผู้ชายเป็นผู้นำและมีอำนาจเหนือผู้หญิง จึงเป็นสาเหตุให้ภรรยามักจะถูกสามีกดขี่ข่มเหง ทำร้ายร่างกาย และอาจถูกปิดกั้นไม่ให้ได้รับอิสรภาพ

3) ระดับความรุนแรงในผู้สูงอายุ สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการที่พ่อแม่แก่ตัวลงไม่สามารถทำงานหาเลี้ยงตนเองได้ ต้องให้บุตรเป็นผู้ดูแล แต่บุตรก็มีครอบครัวที่ต้องดูแลเช่นกัน ทำให้บุตรต้องเหนื่อยเป็นสองเท่า ทั้งทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ดูแลครอบครัวของตนและดูแลพ่อแม่ตน เป็นเหตุให้เกิดการสะสมกันของความเครียด ส่งผลให้บางครั้งบุตรหลาน อาจบันดาลโทสะ ขาดสติ ด่าทอพ่อแม่ ทุบตี ทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บ และในผู้สูงอายุนั้นกล่าวได้ว่า คือ ช่วงวัยที่มีความอ่อนไหวมาก ทำให้ผู้สูงได้รับผลกระทบกระเทือนทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือบางที่ผู้สูงอายุอาจถูกปล่อยปละละเลยจากบุตร การทอดทิ้งให้อยู่คนเดียว หรือเป็นบุคคลเร่ร่อน ไร้บ้าน ซึ่งเป็นปัญหาของสังคมอย่างมากในปัจจุบัน

จากการนำเสนอในเบื้องต้นสะท้อนให้เห็นเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวทั้งนั้น รวมไปถึงการมีความเชื่อผิดๆที่ว่า การใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้นเป็นเรื่องปกติที่บุคคลในครอบครัวจะมีการกระทบกระทั่งกันและปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องภายในครอบครัวบุคคลภายนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรงในครอบครัว

จากการศึกษาเรื่องราวสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ (Kovinta, 2007)

1) ปัจจัยส่วนบุคคลพื้นฐานการเกิดปัญหาความรุนแรงส่วนใหญ่มาจาก ทัศนคติ ความคิด และอารมณ์ในตัวบุคคล

2) ปัจจัยด้านครอบครัวอาจเกิดจากการขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่ที่เหมาะสมจากครอบครัว ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน หรือบางกรณีบางคนอาจเกิดในครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงอยู่แล้ว

3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม จากการศึกษาปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในปัจจุบันพบว่า ครอบครัวที่มีสมาชิกที่ชอบบังคับขู่เข็ญ มีนิสัยก้าวร้าว อารมณ์ร้อน ดื่มสุรา มีความเครียดมาจากการทำงาน หรือในบางรายอาจมีสมาชิกที่ติดสารเสพติด จะมีโอกาสเกิดความรุนแรงในครอบครัวมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับครอบครัวที่มีสมาชิกไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว

4) ปัจจัยด้านสื่อ พบว่า ครอบครัวที่มีพฤติกรรมความชอบส่วนตัว ที่ชอบดูสื่อประเภทที่มีการแข่งขันต่อสู้ หรือในบางครอบครัวจะมีสมาชิกที่ชอบเสพสื่อประเภทเกมออนไลน์ที่มีการสื่อถึงความรุนแรงจะมีโอกาสเกิดความรุนแรงในครอบครัวมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับครอบครัวที่ไม่มีผู้ที่ชอบดูสื่อเหล่านี้

ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว

ลักษณะของพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของครอบครัว เช่น การตบตี เตะ ต่อย และการที่บุคคลหนึ่งใช้อาวุธหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำร้ายร่างกายอีกบุคคลหนึ่งให้ได้รับบาดเจ็บ พิการหรือเสียชีวิต การทำร้ายจิตใจ การทำร้ายโดยการพูดจาหยาบคาย ว่าร้าย ถูกเหยียดหยาม ทำให้ผู้ถูกกระทำขาดความเชื่อมั่น อับอาย หรือการปล่อยปละละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่ ทำให้บุคคลนั้นได้รับความกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจ พฤติกรรมความรุนแรงทางสังคม การจำกัดสิทธิ กักขังหน่วงเหนี่ยว ไม่ยอมให้พบปะกับเพื่อนหรือญาติ พี่น้อง การจำกัดค่าใช้จ่าย ควบคุมทรัพย์สินหรือไม่รับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายของครอบครัว การจำกัดสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยและเรื่องที่สำคัญคือ การไม่ให้บุตรหลานในปกครองได้รับการศึกษาตามสมควร พฤติกรรมการทำรุนแรงทางเพศ การทำร้ายร่างกายทางเพศต่อเด็กและสตรี การคุกคามทางเพศ การบังคับข่มขู่ให้มีเพศสัมพันธ์ เช่น ภรรยาถูกสามีข่มขืน พ่อเลี้ยงข่มขืนลูกเลี้ยง ญาติพี่น้องผู้ชายข่มขืนญาติผู้หญิงในครอบครัว รวมไปถึงการถูกรังแกข่มขืนบังคับให้ขายบริการทางเพศ

กรณีตัวอย่างความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว

ตัวอย่างที่ 1 พ่อเลี้ยงทำร้ายร่างกายลูกสาวอหิสติกวัย 16 ปี

สาวอหิสติกอายุ 16 ปี ถูกพ่อเลี้ยงทำร้าย เลือดคั่งในสมอง หลังจากยายป่วย เข้าโรงพยาบาล ไม่มีใครดูแลหลาน จึงฝากหลานไว้กับ แม่แท้ๆ ของเด็ก ทำให้ถูกพ่อเลี้ยงทำร้ายร่างกายดังกล่าว ชาวเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2560 (BUGABOO.TV, 2017) “กรณีญาติของหญิงป่วยเป็นอหิสติก วัย 16 ปี เข้าร้องมูลนิธิ ปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี ให้เร่งตามตัวพ่อเลี้ยงมาดำเนินคดี หลังก่อเหตุทำร้ายหลานสาวจนเลือดคั่งในสมอง ต้องรักษาตัวในโรงพยาบาล และเสียชีวิต ต่อมาตำรวจตามจับพ่อเลี้ยงได้แล้ว คือ นายเอกชัย เรืองรักษ์ อายุ 33 ปี เบื้องต้นให้การว่าแค่ใช้สบู่วางใส่ศีรษะผู้ตายเท่านั้น กระทั่งถูกเค้นสอบอย่างหนัก จึงสารภาพว่าใช้มือทุบศีรษะเด็กหลายครั้งจนหมดสติ อ้างเพียงต้องการให้หยุดร้อง ไม่คิดว่าจะเสียชีวิต ขณะที่ตำรวจได้ออกหมายเรียกแม่ของผู้ตายมาสอบปากคำว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตของลูกสาวด้วยหรือไม่

จากการศึกษากรณีตัวอย่างเหตุการณ์ข้างต้น สรุปได้ว่า สาเหตุมาจากที่แม่ของหญิงสาวได้มีสามีใหม่ และหญิงที่เป็นผู้ถูกกระทำนั้น เป็นผู้ป่วยอหิสติก ทำให้การกระทำหรือพฤติกรรมบางอย่างของหญิงสาวไปสร้างความรำคาญให้แก่ผู้เป็นพ่อเลี้ยง ส่งผลให้พ่อเลี้ยงบันดาลโทสะ และทำร้ายร่างกายหญิงสาวจนถึงแก่ชีวิต จากกรณีดังกล่าวผู้เขียนคิดว่า สาเหตุที่พ่อเลี้ยงทำร้ายลูกเลี้ยงนั้น เกิดจากความเครียด ความรำคาญ และหญิงสาวไม่ใช่บุตรของตนจึงไม่สนใจในการกระทำผิดดังกล่าว ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาอย่างมาก

ของสังคมในเรื่องของการทำร้ายร่างกายระหว่างพ่อเลี้ยงและลูกเลี้ยง มีให้พบเห็นอย่างแพร่หลายตามข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

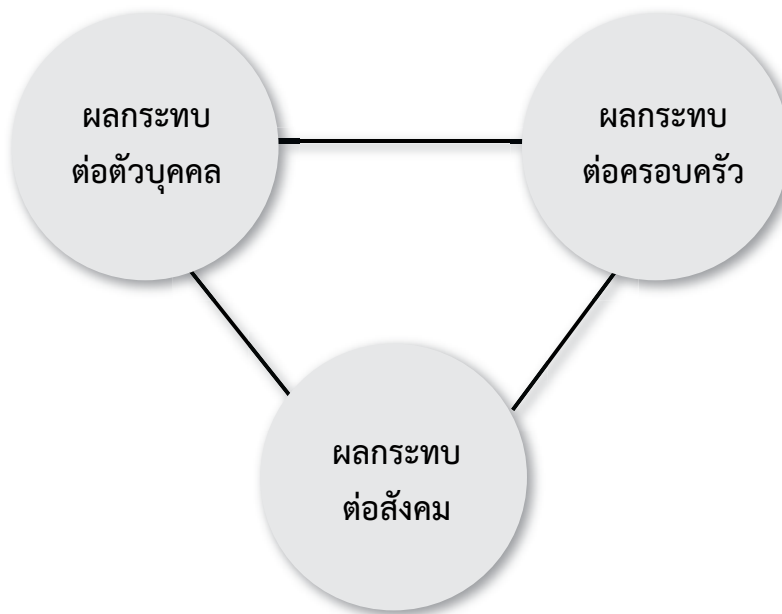
ตัวอย่างที่ 2 กรณีสามีทำร้ายร่างกายภรรยา

วนิดา (นามสมมติ) ในวัย 54 ปี ปัจจุบันดูแลกิจการของครอบครัว เล่าถึงอดีตสามีซึ่งมีอายุมากกว่าเธอ 7 ปีว่า ตอนพบกันใหม่ๆ เขาเป็นคนมีเหตุผล ฉลาดรอบรู้ คอยดูแลเอาใจใส่ พุดจาไพเราะ อีกทั้งไม่ดื่มเหล้าไม่สูบบุหรี่ เธอจึงตัดสินใจแต่งงานกับเขา เมื่ออยู่กินมาได้สักระยะสามีของเธอเริ่มดื่มเบียร์และกลายเป็นคนหยาบคายมากขึ้น เริ่มด่าทอ และเธอก็จำได้ว่าเค้ามัชู้ หลังจากนั้นสามีเธอก็เริ่มใช้ความรุนแรงกับเธอหลายครั้ง จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์รุนแรงที่ทำให้เธอเกือบพิการ เธอบอกว่าตอนนั้นเลือกที่จะทน เพราะความรักทำให้คิดว่าเขาจะกลับมาเป็นเหมือนเดิม ปัจจุบัน แม้เธอจะอยู่ในสภาพที่ต้องเดินไม่ปกติไปตลอดชีวิต แต่คลายความโกรธไปมาก เพราะคิดได้ว่าสิ่งที่เขาทำก็จะติดเป็นบาปกรรมของเขาเอง (BBC, 2017)

จากการศึกษากรณีตัวอย่างเหตุการณ์ข้างต้น สรุปได้ว่าปัญหาของวนิดาคือ สามีของเธอมัชู้ และสามีของเธอมิพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงกับเธอทั้งการทำร้ายร่างกาย ด่าทอ ทบตี แต่เธอเลือกที่จะทนและไม่แจ้งความเอาผิดกับสามีเพราะว่ารัก ซึ่งปัญหาแบบนี้มักมีให้เห็นมากมายในแต่ละวัน ในเรื่องของสามีทำร้ายภรรยาถูกมองว่าเป็นเรื่องปกติของการอยู่ร่วมกันในครอบครัว จะมีกระทบกระทั้งกันบ้างก็ไม่ใช่ไรเมื่อมีคนไม่สนใจ ทุกคนปล่อยปละละเลย มองว่าเรื่องแบบนี้เป็นเรื่องธรรมดา ทำให้เกิดความเคยชินในสังคมจึงทำให้ในปัจจุบัน ข่าวการทำร้ายร่างกายของคนในครอบครัวจึงเป็นปัญหาในอันดับต้นๆของสังคมไทย

ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว มีทั้งผลกระทบที่มีต่อตัวบุคคลที่ถูกกระทำไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย ทางจิตใจ และพฤติกรรม รวมไปถึงผลกระทบต่อครอบครัว ทั้งนี้เนื่องจากครอบครัวที่มีพฤติกรรมรุนแรงจะไม่สามารถทำหน้าที่ครอบครัวได้ดี เพราะสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวถูกทำลาย บุคคลที่เป็นหัวหน้าหรือเสาหลักของครอบครัว คือสามีภรรยา หรือพ่อแม่ ไม่สามารถทำหน้าที่ของตนได้ ครอบครัวไม่สงบสุข ขาดความรัก ขาดความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดความสามัคคีและความไว้วางใจ ซึ่งกันและกัน เป็นเหตุให้เกิดการแตกร้าง (Intaravijit, 2013) ครอบครัวลักษณะนี้ไม่สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างปกติในสังคม และในที่สุดก็จะแตกและแยกทางกันไป และสิ่งสุดท้ายคือผลกระทบต่อสังคม พฤติกรรมรุนแรงในครอบครัวมีผลต่อทั้งความสันติสุขและเศรษฐกิจของสังคมทั้งยังเป็นปัญหาเรื้อรังถ่ายทอดถึงคนรุ่นหลังได้อีก จึงเป็นความสำคัญอย่างยิ่งที่สังคมต้องเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจนตระหนักถึงความรุนแรงและพร้อมใจกันทุกฝ่าย เพื่อดูแลป้องกันไม่ให้เกิดมากขึ้นในอนาคต ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว สามารถนำเสนอได้ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ดังนั้นในการปฏิบัติตนตามหน้าที่และความรับผิดชอบตามสถานภาพในครอบครัว การบ่มเพาะความรัก ความเมตตาปรารถนาดี อ่อนโยน และเอื้อประโยชน์ต่อกัน รวมถึงการสื่อสารกันด้วยใจที่เปิดกว้าง การศึกษาพื้นฐานทางธรรมชาติของกันและกันโดยเฉพาะในทางเพศเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจกันให้เกิดแก่สมาชิกครอบครัวในแต่ละครอบครัว และแผ่ขยายออกสู่ชุมชนและสังคม ก็จะสามารถพัฒนาให้คนในครอบครัวของหมู่บ้านโลกมีความเป็นอยู่ร่วมกันด้วยความสงบ สันติสุข ปราศจากการใช้กำลังรุนแรงให้เกิดความบอบช้ำทั้งทางร่างกาย และจิตใจของกันและกัน อันเป็นส่วนหนึ่งของการร่วมแก้ไข “วิกฤติสังคมโลก” ในปัจจุบัน (Masrungson, 2016)

แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

แนวทางการปฏิบัติตนในการแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้น ในครอบครัวโดยไม่ใช้ความรุนแรง ซึ่งผู้เขียนได้ทำการปรับปรุงแก้ไขมาจากบทความความรุนแรงในครอบครัวของ สุพัตรา อภัย (Aphai, 2013) สามารถสรุปได้ดังนี้

แนวทางการแก้ไขปัญหการใช้ ความรุนแรงในครอบครัว	วิธีการปฏิบัติ
1) เรียนรู้วิธีการควบคุมอารมณ์และ ระบายความโกรธโดยไม่ทำร้ายผู้อื่น	เมื่อเกิดเหตุการณ์กระทบกระทั่งกับบุคคลในครอบครัว เราควรจะ พูดคุยกันด้วยเหตุและผล มากกว่าการใช้อารมณ์
2) มีเทคนิคการหลีกเลี่ยงหรือการจัดการ อย่างเหมาะสมเมื่อถูกก้าวร้าว	เมื่อเกิดเหตุการณ์กระทบกระทั่งกับบุคคลในครอบครัว ที่ส่อไปใน ทางที่รุนแรง เราควรที่จะหลีกเลี่ยงเพื่อหาทางทำให้ใจเย็นลงก่อน หลังจากนั้นค่อยพูดคุยเพื่อหาข้อยุติกัน
3) ให้ความรักความเข้าใจต่อคนใน ครอบครัว	เราควรให้ความรักกับทุกคนในครอบครัวอย่างเท่าเทียมกัน และต้อง เรียนรู้ที่จะเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจซึ่งกัน และกัน
4) สร้างสัมพันธ์ภาพที่อบอุ่น เอาใจใส่ มี บรรยากาศของความเป็นมิตร	ดูแลเอาใจใส่ทุกคนในครอบครัวอย่างเหมาะสม คอยสร้าง บรรยากาศที่ดี มีความสุขให้เกิดขึ้นในครอบครัว
5) ลดความเครียดด้วยการเข้าร่วม กิจกรรมกีฬา นันทนาการ ดนตรี ดู หนัง หรือหาสถานที่เที่ยวที่ผ่อนคลาย อารมณ์	เมื่อเราเกิดความเครียด หรือบรรยากาศในครอบครัวเริ่มตึงเครียด สมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกัน เราจึงควรที่จะหา กิจกรรมต่างๆ ให้ทุกคนในครอบครัวได้ทำร่วมกัน เพื่อเป็นการสาน สัมพันธ์ให้แก่สมาชิกในครอบครัว เกิดความรักใคร่กลมเกลียวกัน เช่นเดิม
6) ขอคำปรึกษาจากญาติหรือเพื่อนที่ ไว้ใจได้ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัว สิ่งแรกที่เราต้องทำคือการแก้ไข ปัญหานั้นในทันที แต่ในบางกรณีที่ปัญหานั้นใหญ่เกินกว่าที่เราคน เดียวจะแก้ไขได้ เราจึงควรขอคำปรึกษาจากบุคคลที่เราไว้ใจได้ ไม่ว่าจะเป็น จะเป็นเพื่อน หรือญาติ เพื่อร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

บทสรุป

ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจาก ความเชื่อ ทศนคติ อารมณ์ใน
ตัวบุคคล การเลียนแบบพฤติกรรมที่ผิด รวมไปถึงความไม่เข้มแข็งของกฎหมาย ที่ไม่สามารถเอาผิดได้ถ้า
เป็นการทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว (ถูกมองว่าเป็นเรื่องปกติ) และยังมีปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความรุนแรงอีก
ด้วย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางครอบครัว ปัจจัยทางพฤติกรรมและปัจจัยทางสื่อ ปัจจัยเหล่านี้
ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลทำให้เกิดปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวและสังคมไทยอย่างยิ่ง โดยลักษณะของ
การใช้ความรุนแรงนั้นก็จะเป็นระดับ ตั้งแต่ การทุบตี ต่อย การใช้อาวุธทำร้ายร่างกาย การพุดจา
ดูถูกเหยียดหยาม การทำร้ายจิตใจ การกักขังหน่วงเหนี่ยว การจำกัดสิทธิบางประการ (การไม่ให้บุตรหลาน
ได้รับการศึกษาตามสมควร) จนไปถึงความรุนแรงในระดับสูงสุดคือ การทารุณกรรมทางเพศ การคุกคาม

ทางเพศ การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ รวมไปถึงการที่คนในครอบครัวบังคับให้เด็กในปกครองขายบริการทางเพศ โดยส่วนใหญ่ผู้ที่ถูกกระทำจากความรุนแรงในครอบครัวนั้นคือ เด็กและสตรี ซึ่งการที่จะทำให้เกิดปัญหาความรุนแรงในสังคมไทยลดลงควรเริ่มจากการสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นในสถาบันครอบครัว โดยการให้ความรักความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกันภายในครอบครัว มีความซื่อสัตย์ต่อครอบครัว รู้จักปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม ปลูกฝังทัศนคติที่ดีในเรื่องของความเสมอภาคของหญิงและชาย รู้จักให้เกียรติซึ่งกันและกัน ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 แก่ประชาชนทั่วไป ตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรใช้กฎหมายควบคุมอย่างเข้มงวด ตลอดจนคนในสังคมควรให้การสนับสนุนและผลักดันให้ปัญหาความรุนแรงลดน้อยลงด้วยการแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นความรุนแรงในครอบครัว เพราะความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องของสาธารณชน ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวอีกต่อไป

จากการศึกษาสาเหตุของการใช้ความรุนแรงรวมถึงศึกษาลักษณะของการใช้ความรุนแรงแล้ว ผู้เขียนเห็นว่าแนวทางแก้ไขและป้องกันการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้นควรแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1) การป้องกันในครอบครัวเอง คือ การให้ความรัก การดูแลเอาใจใส่บุคคลภายในครอบครัว เมื่อมีการกระทบกระทั่งกัน เราควรเลือกที่จะหลีกเลี่ยงหรือให้อารมณ์เย็นลงทั้งสองฝ่ายแล้วค่อยคุยกันด้วยเหตุผลมากกว่าการใช้กำลัง แบ่งเวลาให้กับครอบครัว หากิจกรรมทำร่วมกันในครอบครัวเพื่อเป็นการสานสัมพันธ์ให้คนในครอบครัวรักกันมากยิ่งขึ้น 2) แนวทางการป้องกันการใช้ความรุนแรงในครอบครัวในกรณีที่เราเป็นบุคคลภายนอก เมื่อพบเห็นเหตุการณ์เราควรเข้าไปให้ความช่วยเหลือโดยด่วน หรือโทรแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นให้เข้ามาดูแลช่วยเหลืออย่างมั่วรีรอเพียงเพราะมองว่าปัญหาในครอบครัวนั้นเป็นเรื่องส่วนตัว บุคคลนอกไม่ควรเข้าไปยุ่ง และการป้องกันอีกอย่างคือ เมื่อเราอยู่ร่วมกันในสังคม หน้าที่ของเราคือช่วยกันสอดส่องดูแลคนในชุมชนด้วยกัน ให้มองทุกอย่างเป็นส่วนรวม ให้เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าตนเพียงเท่านั้นก็จะเป็นการช่วยกันลดอัตราการเกิดปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวได้แล้ว

References

- Aphai, S. (8 Jan 2013). *Violence in the family*. Retrieved From <http://sd-group1.blogspot.com/2013/01/53242735.html>
- BBC: <http://www.bbc.com/thai/thailand-38955861>
- BUGABOO.TV. Retrieved From <http://www.bugaboo.tv/watch/328666>
- Intaravijit, O. (2013). *Women and children victims of violence in the family*. Bangkok: Pokkloa Printing.
- Masrungson, P. (2016). Family Violence Management in Integrative Buddhist Perspective. *Journal of MCU Peace Studies*, 4 (1), 221-242.
- Ministry of social development and human security. (2016). *Data centers. Violence against children. Women and violence in the family*. Retrieved From <https://www.m-society.go.th/main.php?filename=index>
- Pongpan-Anoosorn, W. Critical Problem Resolution of Family Violence throughout the Protection of the Victim of Family Violence Act B.E. 2550. *Journal of Thai Justice System*, 6 (3), 65-80.